

Εκτός Πλάνου - Αντικαπιταλιστική κίνηση Ελληνικού Αργυρούπολης

Φαγώθηκαν με το πρώην αεροδρόμιο. Δεν υπάρχει δελτίο ή ειδησεογραφική εκπομπή που να μην έχει σχετικό θέμα. “Να φύγουν όλα τα εμπόδια, να έρθουν οι μπουλντόζες, να ξεκινήσουν τα έργα μέσα στο 19”. Δημοσιογράφοι, βουλευτές και υπουργοί πιέζουν να προχωρήσει το έγκλημα. Το ξεπούλημα του Ελληνικού είναι εδώ και καιρό πρώτο θέμα χωρίς να υπάρχουν δυστυχώς σοβαρές αντιστάσεις, χωρίς καν να υπάρχει κάποια αντιπολίτευση στο κεντρικό πολιτικό σκηνικό. Γιατί λοιπόν τόσο άγχος γιατί τέτοια πρεμούρα; Νομίζουμε ότι πλέον όλο και περισσότεροι καταλαβαίνουν τι συμβαίνει.

Θυμόμαστε όλοι τις μακέτες και τα ωραία παραμύθια με το μεγαλύτερο δήθεν πάρκο της Ευρώπης. Λίγα χρόνια μόλις έχουν περάσει. Τότε που από τον ΣΥΡΙΖΑ μέχρι τον Κωνσταντάτο όλοι πανηγύριζαν για το μητροπολιτικό πάρκο που θα ζήλευαν οι μεγάλες πρωτεύουσες του κόσμου. Πού είναι τώρα όλα αυτά; Το μεγαλύτερο πάρκο σιγά σιγά έγινε σκέτο επένδυση και η επένδυση πάει να γίνει σκέτο καζίνο! Δεν υπάρχει κανείς πλέον που να μιλάει για ολοκληρωμένο σχέδιο. Καζίνο ουρανοξύστες, mall και αυτό είναι όλο. Η υπόλοιπη μεγάλη έκταση θα συνεχίσει να ρημάζει, ποιος ξέρει για πόσες δεκαετίες ακόμα.

Χρειάζονται ακόμα και με το ζόρι μια “επιτυχία”, ένα επενδυτικό σύμβολο. Παραδέχονται ότι ο ΣΥΡΙΖΑ άνοιξε το δρόμο, θέλουν όμως ένα παράδειγμα ότι τα πήγαν “καλύτερα”. Για αυτό καίγονται εκεί στη ΝΔ. Αυτό όμως είναι η μεγαλύτερη απόδειξη της αποτυχίας τους. Δεν μπορούν να εκβιάσουν την ανάπτυξη. Αλλάζουν νόμους, χαρίζουν γη, θάλασσα και ουρανό, μα πάντα οι “καλοί” επενδυτές ζητούν περισσότερα. Δε θα πιάσουν κανένα από τους τρελούς στόχους που έχουν βάλει, δε θα δώσουν καμία παροχή, κανένα ψίχουλο γιατί όλα τα συνδέουν με την ανάπτυξη. Η φοροληγεία θα συνεχιστεί, η αντιλαϊκή επίθεση θα κλιμακωθεί, θα καμαρώνουν όμως ότι μας έφτιαξαν ένα καζίνο για να βρίσκουμε παρηγοριά.

Είναι πραγματικά κρίμα μια τόσο μεγάλη έκταση να πάει στράφι, είναι κρίμα να χαθεί μια τόσο μεγάλη ευκαιρία. Εμείς λέμε ότι το πρώην αεροδρόμιο πρέπει να αξιοποιηθεί, να γίνει ένας χώρος χρήσιμος για τους πολλούς, να εξυπηρετεί τις κοινωνικές ανάγκες. Εμείς λέμε ότι πρέπει να γίνει χώρος υψηλού πρασίνου, βάζουμε δηλαδή μια συγκεκριμένη προτεραιότητα, το πράσινο. Φυσικά υπάρχουν και άλλες κοινωνικές ανάγκες. Χρειαζόμαστε σχολεία, νοσοκομεία, αθλητικές υποδομές κτλ. Υπάρχουν όμως εγκαταστάσεις και χώροι μέσα στον αστικό ιστό για να γίνουν ή να διεκδικήσουμε να γίνουν όλα αυτά. Τέτοια ευκαιρία όμως για ένα μεγάλο πνεύμονα πρασίνου στην Αττική ίσως να μην ξαναπαράξει. Με άλλα λόγια δε θεωρούμε ότι πρέπει να παλέψουμε για άλλο ένα Στ. Νιάρχος, για άλλη μία μαρίνα Φλοίσβου. Δεν είναι αυτό κυρίως που μας λείπει. Δεχόμαστε φυσικά ότι μπορεί να υπάρχουν διαφορετικές οπτικές που να ιεραρχούν διαφορετικά τις κοινωνικές ανάγκες. Πρέπει όμως να ενωθούμε στο βασικό. Η επένδυση πρέπει να ακυρωθεί, τα πλάνα τους πρέπει να χαλάσουν.

Το πρώην αεροδρόμιο πρέπει να είναι δημόσια έκταση. Πρέπει να ανήκει στο λαό και ο λαός πρέπει να έχει ουσιαστικό λόγο για το τι γίνεται εκεί.

Θέλουμε το χώρο ελεύθερο και προσβάσιμο. Να ξηλωθούν τα κάγκελα και περίφραξη. Από το να το πάρει ο Λάτσης καλύτερα ο χώρος να καταπατηθεί από μαζικούς φορείς, από συλλογικότητες, από πρόσφυγες και άστεγους.

Δεν υπάρχει χρόνος για άλλες αυταπάτες. Να πάρουμε άμεσα ενωτικές, μαχητικές πρωτοβουλίες. Να αντισταθούμε σε αυτό που η νέα κυβέρνηση θεωρεί τόσο σημαντικό. Πρέπει όμως να βάλουμε και εμείς τον πήχη ψηλά, εκεί ακριβώς που τον έχει βάλει και ο αντίπαλος. Δε θα παλέψουμε για έναν όροφο πάνω ή κάτω από την Ακρόπολη, δε θα ζητήσουμε λιγότερους κουλοχέρηδες και περισσότερες ζαρντινιέρες. Το ζήτημα είναι μεγαλύτερο. Όλα τελικά καταλήγουν στο εξής απλό. Δε μπορούμε να δεχτούμε ότι η μοναδική ελπίδα να πάει η ζωή μας καλύτερα είναι να κάνουν περισσότερες business αυτοί που καθημερινά μας ρουφάνε το αίμα. Η ελπίδα βρίσκεται μόνο στους ανυποχώρητους ταξικούς αγώνες που θα επαναφέρουν στο προσκήνιο τις λαϊκές ανάγκες και δικαιώματα.

**Πράσινο στο Ελληνικό
Φωτιά στις επενδύσεις**